

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1140/23
27.3.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председник већа, Сање Пејовић и Драгане Марчетић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Неда Гајовић, адвокат из Београда, Ботићева 12, против туженог Оператор дистрибутивног система “ЕПС Дистрибуција” д.о.о. Београд, Масарикова 1-3, чији је пуномоћник Слободан Дамњановић, адвокат из Шапца, адреса за пријем писмена Нови Београд, Булевар Зорана Ћинђића 58/3, ради исплате, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 2618/16 од 21.02.2019. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П 2618/16 од 21.02.2019. године у ставу, првом, другом и четвртом изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2618/16 од 21.02.2019. године, ставом првим, дозвољено је преиначење тужбе као са рочишта од 24.09.2018. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 135.275,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.09.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке пресуде, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ преко досуђеног износа од 135.275,00 динара до траженог износа од 368,544,00 динара са законском затезном каматом од 24.09.2018. године до исплате. Ставом четвртим изреке одређено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу побијајући је, како произлази из навода жалбе, у ставу првом, другом и четвртом изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, применом одредбе члана 386. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 72/11 са изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба туженог неоснована.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се позива тужени јер је изрека пресуде разумљива, а дати разлози о битним чињеницама јасни и потпуни.

У поступку пред првостепеним судом је утврђено да су 07.03.2016. године радници туженог извршили контролу прикључка и мерног места домаћинству у ..., ЕД бр. ..., чији је корисник АА, овде тужилац. Том приликом су затекли оштећено бројило бр:... са пробушеним поклопцем ради кочења ротора, након чега је у лабораторији извршено испитивање исправности и утврђено велико оштећење уређаја. На основу извештаја лабораторије, од стране контролора сачињен је записник којим је утврђено постојање неовлашћене потрошње електричне енергије и то на начин што је поклопац бројила пробушен ради кочења ротора. Тужилац је користио ел.енергију преко мерног уређаја на коме је онемогућено правилно регистровање ел.енергије. По основу сачињеног записника о неовлашћеној потрошњи тужени је за период од 14.09.2015.године до 14.03.2016.године, издао рачун у укупном износу од 368.544,82 динара на име неовлашћене потрошње. Тужилац и тужени су 20.09.2016. године закључили уговор о отплати дуга, којим је констатовано да тужилац дугује туженом на основу испоручене и потрошене електричне енергије износ од 368.544,82 динара. На основу наведеног уговора тужени је уплатио тужиоцу истог дана износ од 73.710,00 динара. Након последње уплате 17.08.2018.године, тужилац је исплатио целокупан дуг у износу од 368.544,82 динара. На основу налаза и мишљења судског вештака утврђено је да је у периоду од 14.09.2015.године до 14.03.2016.године било неовлашћене потрошње електричне енергије од стране тужиоца и да укупан обрачун за спорни период износи 233.269,00 динара.

На тако утврђено чињенично стање, које жалбом туженог на правно релевантан начин није доведено у сумњу и које Апелациони суд прихвата као потпуно и правилно, правилно је првостепени суд применом одредби члана 210 и члана 214 Закона о облигационим односима, члана 198 став 1 и члана 199 Закона о енергетици ("Сл. гласник РС", бр. 145/14) и члана 54 и 57 Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом ("Сл. гласник РС", бр. 63/2013), полазећи од тога да је вештачењем утврђено да је тужени за спорни период неправилно обрачунао потрошњу електричне енергије, усвојио тужбени захтев тужиоца у износу од 135.275,00 динара, који износ представља разлику између обрачуна потрошње коју је утврдио тужени (368.544,82 динара), а који је тужилац уплатио и обрачуна који је извршио судски вештак (233.269,00 динара).

Одлуке првостепеног суда у побијаном делу нису доведене у сумњу наводима

жалбе туженог.

С обзиром да је првостепени суд правилно оценио писане доказа, налаз и мишљење вештака, које доказе је суд ценио засебно и на основу резултата целокупног доказног поступка, у смислу члана 8 ЗПП, тужени у жалби паушално оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање, а овакви жалбени наводи не могу водити другачијем одлучивању у овој правној ствари, с обзиром да је првостепени суд на основу предложених и изведених доказа утврдио све чињенице које су од значаја за одлучивање.

Неосновани су наводи жалбе туженог да је тужбу требало одбацити због преурањености. Разлози за одбачај тужбе су прописани у одредби члана 294 став 1 тачка 1 – 7 ЗПП. Преурањеност тужбеног захтева није разлог за одбачај тужбе, него је разлог за одбијање тужбеног захтева. Међутим, како је у току првостепеног поступка на основу предложених и утврђених доказа утврђено да је тужилац због неправилно обрачунате потрошње електричне енергије туженом уплатио већи износ од дугованог и то у износу од 135.275,00 динара, чиме се тужени за тај износ у смислу члана 210 ЗОО неосновано обогатио, нису основни жалбени наводи туженог којим указује да је тужба преурањена.

Без утуцаја су жалбени наводи туженог којима указује да је нејасна одлука суда у погледу преиначења тужбе, имајући у виду да се тужени није противио преиначењу и да се упустио у расправљање о главној ствари по преиначеној тужби о којој је и одлучено побијаном пресудом.

Како се ни осталим наводима изјављене жалбе туженог не доводи у питање правилност ожалбене пресуде у погледу одлуке о главној ствари и како је правилно одлучено и о трошковима поступка применом члана 153 ЗПП, то је жалба туженог одбијена на основу члана 390 ЗПП и 401 тачка 2 ЗПП, те донета одлука као у ставу првом изреке.

С обзиром да тужени није успео у жалбеном поступку, одбијен је његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка и одлучено као у ставу другом изреке пресуде, применом члана 165 ЗПП.

**Председник већа судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић